

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **G.M.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 197 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 539e § 1 k.p.k.),

w dniu 29 stycznia 2025 r.,

skargi obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 września 2024 r., sygn. akt X Ka 545/24,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 28 czerwca 2022 r., sygn. akt X K 6/19,

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł:

I oddalić skargę;

II obciążyć G.M. kosztami postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrokiem z 19 września 2024 r., uchylił zaskarżony apelacją pełnomocnika oskarżycielki subsydiarnej wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 28 czerwca 2022 r., mocą, którego G.M. został uniewinniony od zarzutu popełnienia występku z art. 197 § 1 k.k.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego skargę wniósł obrońca w trybie art. 539a k.p.k. i art. 539b § 1 k.p.k. Podniósł w niej bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającą na tym, że w składzie Sądu orzekającego w drugiej instancji zasiadała sędzia, która przeszła proces nominacyjny przed neo - KRS, w związku z czym sąd miałby być nienależycie obsadzony. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Oskarżyciel publiczny nie złożył w sprawie swojego stanowiska.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się niezasadna.

Przed przystąpieniem do jej rozpoznania należało odnotować, że obecne postępowanie skargowe poprzedzone było postępowaniem kasacyjnym, zainicjowanym przez pełnomocnika pokrzywdzonej w wyniku, którego wyrokiem z 28 maja 2024 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z 6 grudnia 2022 r. mocą, którego zmieniono uniewinniający wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z 28 czerwca 2022 r. wyłącznie co do rozstrzygnięcia o wydatkach z tytułu ustanowienia obrońcy.

Skarżący w przedmiotowej sprawie wskazał na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej mającej polegać na tym, że Sąd Okręgowy przeprowadzający kontrolę instancyjną był nienależycie obsadzony (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), albowiem w jego składzie orzekała sędzia powołana do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Jakkolwiek w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) należy tu mówić o wadliwym powołaniu na stanowisko sędziego, to jednak *in concreto* fakt ten nie wywarł negatywnego wpływu na sposób rozpoznania przez Sąd drugiej instancji środka odwoławczego.

Trzeba wskazać, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie zachodzi wyłącznie dlatego, że w składzie sądu bierze udział sędzia rekomendowany do tego urzędu przez Krajową Radę Sądownictwa powołany do życia ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Kwestię zasadności zarzutu nienależytej

obsady sądu można brać pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy zostanie wykazane, jakie konkretnie okoliczności miałyby mieć wpływ na podanie w wątpliwość niezawisłości i bezstronności sądu, który ma orzekać w danej sprawie. Uchybienie wskazane przez obrońcę zawiera krytykę procedury nominacyjnej (bo nie sposób inaczej odczytywać powołanej przez niego argumentacji opartej m.in. na zdaniu odrębnym sędziego Sądu Apelacyjnego, które dotyczyło sędziego niezwiązanego ze sprawą G.M.) przeprowadzonej przez KRS w jej kształcie z 8 grudnia 2017 r. Argumentacja ta jednak nie prowadzi do jednoznacznego wniosku o braku bezstronności Sądu z udziałem sędzi X. Y.. Zauważyć należy, że sędzia ta była delegowana do Ministerstwa Sprawiedliwości, ale pełniła tam funkcję Dyrektora Departamentu Strategii i Funduszy Europejskich. Wykazane zostało przygotowanie kandydatki do zajmowania się tą problematyką. Jej awans do Sądu Okręgowego odbył się przy pozytywnej opinii kolegium i pozytywnej również opinii wizytatora. Jak wynika z uzasadnienia uchwały KRS sędzia odbyła studia podyplomowe, prowadziła także zajęcia na szkołach wyższych z zakresu prawa karnego. Na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego powołana została w roku 2009. Nie można także negatywnie dla X. Y. interpretować wyrażonego przez nią poglądu związanego z chrześcijaństwem (zgodnie z Konstytucją każdy ma prawo do wyrażania własnych poglądów, także takich których nie podzielamy) ani faktu złożenia oświadczenia o wyłączeniu się ze sprawy aresztowej M.R. Zważywszy fakt pracy w Ministerstwie była to raczej właściwa decyzja. Uznanie, że doszło do bezwzględnej przesłanki odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu i przyjęcia negatywnego wyniku testu, o którym mowa w przytoczonych w skardze orzeczeniach Sądu Najwyższego ograniczone być powinno do przypadków ewidentnych. Takim przypadkiem nie jest w ocenie Sądu Najwyższego przypadek sędzi X. Y.

Z powyższych względów oddalono skargę obrońcy.

[WB]

r.g.

